

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان : نادر ثانی

۱۷ نومبر ۲۰۲۳

جانانان کوک (۱):

مواضع ستارمر (۲) در غزه نقاب دروغین دموکراسی بریتانیا را به کناری زده است.

امتناع رهبر حزب کارگر انگلستان از حمایت از آتشبس نشان می‌دهد که در جهت برآوردن نیاز سیاسی راضی نگه داشتن و اشنگتن، اصول اخلاقی و قانونی به عقب رانده شده است.

اگر دموکراسی به در دسترس بودن انتخاب‌های سیاسی معنادار بستگی داشته باشد، سیاستمداران کمی هستند که بیشتر از ستارمر برای نابودی دموکراسی بریتانیا کاری انجام داده باشند.

او بیشتر سه سالی را که عنوان رهبر حزب کارگر (۳) را داشته، در تعقیب حزب محافظه‌کار (۴) حاکم گذرانده است، و حزب حاکم هر چه بیشتر به مناطق دورافتاده جناح راست می‌گریزد. این روزها در تمامی موضوعات مهم روز، حزب کارگر ستارمر بازتابی کم‌رنگ از همتای محافظه‌کار خود است.

مرگ اختلافات سیاسی با واکنش دو حزب بریتانیایی به جنگ چهار هفته‌ای اسرائیل در غزه به وضوح نشان داده می‌شود. مشخص است که حدود ده هزار فلسطینی کشته شده‌اند که ۴۰ درصد آنها کودک هستند و تعداد بسیاری از آنها هنوز زیر آوارها هستند.

آنهایی که زنده‌اند نه تنها با باران دائمی بمب روبه رو می‌شوند، بلکه به دلیل تشدید چشمگیر محاصره ۱۶ ساله اسرائیل، از دسترسی به غذا و آب محروم هستند. محرومیت از دارو و برق به این معنی است که بیمارستان‌ها به سختی کار می‌کنند و ده‌ها هزار مجروح نمی‌توانند از مراقبت مناسب برخوردار شوند.

دولت اسرائیل – افراطی‌ترین دولت دست راستی این کشور در تاریخ خود - از فلسطینی‌های غزه به عنوان "حیوانات انسان‌نما" یاد می‌کند. نخست وزیر این کشور، بنیامین نتانیاهو، در مورد فلسطینی‌ها آشکارا با عباراتی که جز نسل‌کشی معنایی نمی‌دهند، صحبت می‌کند. او آنها را "عمالیک" (۵) می‌نامد، دشمن توراتی بنی‌اسرائیل که باید نابود شوند.

در این فضای دشمنانه، یکی از وزیران دولت اسرائیل روز یکشنبه حتی پیشنهاد کرد که یک بمب اتمی بر روی غزه انداخته شود و افزود که هر کس پرچم فلسطین را به اهتزاز درآورد "نباید به زندگی بر روی زمین ادامه دهد".

جائی برای فرار وجود ندارد.

شاید بتوان تصور کرد که در این لحظه این موضوع مناسبیست که حزب کارگر بتواند اختلاف خود را با یک دولت محافظه‌کار قابل پیش‌بینی که کاملاً پشت سر اسرائیل ایستاده است، آشکار سازد. ستارمر در سابقه فردی خویش وکیل حقوق بشر است. اکثریت مردم بریتانیا از افزایش تلفات، به ویژه کودکان، خشمگین هستند، زیرا جائی برای فرار غیرنظامیان از بمباران وجود ندارد. بریتانیا این‌روزها بزرگترین تظاهرات سیاسی خود را پس از زمان تظاهرات علیه جنگ عراق در ۲۰ سال پیش دیده است. به نظر می‌رسد که حتی رسانه‌های حاکم پس از حمایت اولیه از نمایش سلاح‌های آتش‌نشان اسرائیل در غزه، در مقابل سیل تصاویر کودکان له‌شده و خون‌آلود دست از حمایت کامل خود برداشته‌اند. در این شرایط، درخواست آتش‌بس و حمایت از کودکان باید از نظر سیاسی فاقد حساسیت باشد. با این حال ستارمر از ارائه حمایت حزب کارگزاران این خواست خودداری کرده است. در عوض، او به واشنگتن نزدیک شده و چشم خود را بر نسل‌کشی در حال وقوع در غزه می‌بندد.

آیا با این پاسخ حزب کارگر را از هم می‌پاشد؟

ده‌ها تن از رهبران شوراهای محلی در اعتراض به این موضوع استعفاء داده‌اند و این امر منجر به از دست دادن کنترل حزب کارگر بر دو شورای شهری از جمله شهر آکسفورد شده است. روز یکشنبه، رهبر شورای شهر برنلی و ده عضو شورای این شهر از عضویت در حزب استعفاء دادند. صدها تن دیگر از اعضای شوراها نامه‌های سرگشاده نوشته و خواستار حمایت ستارمر از آتش‌بس شده‌اند. دست‌کم ۱۶ نفر از اعضای مهم حزب نیز مانند شهرداران حزب کارگر در شهرهای لندن و منچستر، صدیق‌خان (۶) و اندی برنهام (۷)، به صفوف مخالفان پیوسته‌اند. زمانی که ستارمر موضع گرفت، این کار را برای مجازات یکی از پشتیبانان خود، اندی مکدونالد (۸)، که فراخوان «آزادی صلح‌آمیز» برای «تمامی مردم، اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها، بین رودخانه و دریا» داده بود، به انجام رساند. مکدونالد مورد خشم حزب کارگر قرار گرفته و از حزب پارلمانی به کناری انداخته شد. ستارمر به جای این که به دنبال التیام زخم‌های حزب باشد، بر یک امر حقوقی تکیه کرده و گفته است: «این عاقلانه نیست که سیاستمداران روی صحنه‌هایی مانند این ایستاده و یا در استودیوهای تلویزیونی بنشینند و روز به روز اعلام کنند که کدامین اعمال ممکن است منطبق بر قوانین بین‌المللی بوده یا نباشد.» یکی از مقامات ارشد حزب کارگر با انعکاس اولویت‌های حزب، عدم حمایت از غزه را به‌عنوان «پراندن حشرات مزاحم» توسط حزب کارگر توصیف کرده است.

نازک‌ترین روکش

بخشی از دلیلی که بسیاری موضع ستارمر در مورد غزه را نفرت‌انگیز می‌دانند این است که او با موضع خود به وضوح هم از قوانین جنگ و هم از واقعیت‌های آشکار روی زمین فاصله می‌گیرد.

به جای حمایت از درخواست سازمان ملل متحد برای اعلام آتش‌بس، غریزه اولیه ستارمر این بود که علناً از "محاصره کامل" غزه توسط اسرائیل و مجازات دسته‌جمعی مردم غزه، علی‌رغم این که این سیاست آشکارا قوانین بین‌المللی را نقض می‌کند، حمایت کند.

رهبر حزب کارگر بمباران مردم غیرنظامی غزه را «حق اسرائیل برای دفاع از خود» توصیف کرده است، حتی اگر واقعیت آن است که حماس، خلاف غیرنظامیان، تا حد زیادی در شبکه گسترده تونل‌های زیرزمینی خود تخریب هوایی را تحمل می‌کند.

ستارمر افزایش تعداد کشته‌شدگان فلسطینی را به عنوان بهای ضروری برای آزادی بیش از ۲۰۰ اسرائیلی که در حمله حماس در ۷ اکتوبر (۱۵ میزان) گروگان گرفته شده بودند، پذیرفته است. اما او بدین ترتیب عمل اسرائیل را که تعداد بسیار بیشتری از مردم - ۲،۳ میلیون فلسطینی در غزه - را نیز به گروگان تبدیل کرده، تأیید کرده است. در حقیقت، این بمباران اسرائیل است که بزرگترین تهدید را برای زندگی گروگان‌ها ایجاد می‌کند.

اگرچه اسرائیل و ستارمر از ذکر آن اجتناب می‌کنند، اما امنیت گروگان‌ها با مذاکره برای آزادی آنها به بهترین وجه تأمین می‌شود. حماس در عوض خواهان آزادی برخی از هزاران زندانی سیاسی فلسطینی است که در اسرائیل نگهداری می‌شوند.

و در نهایت، ستارمر با دولت بایدن همگام شده و فقط از به اصطلاح «مکث‌های بشردوستانه» حمایت می‌کند - که در واقع چیزی جز چراغ سبز و اشنگتن برابر اسرائیل برای ادامه بمباران بدون مزاحمت غزه نمی‌باشد.

این مکث‌های کوتاه در حملات هوایی، که اسرائیل آنها را رد کرده است، به مردم تنها اجازه می‌دهد تا پیش از این که اسرائیل دوباره بمباران آنها را آغاز کند، مقادیر اندکی غذا و کمک‌هایی که بتوانند برای آبی گرسنگی آنها را برطرف نمایند، دریافت کنند.

همانطور که ستارمر می‌داند، این اقدام به عنوان پوشش «بشردوستانه» ناچیزی برای پنهان کردن نقض آشکار قوانین جنگ توسط اسرائیل در نظر گرفته شده است.

بدتر از آن، ستارمر باید آگاه باشد که این "سیل رنج انسانی" در غزه، به قول یکی از پزشکان، حتی به آنچه اسرائیل به عنوان هدف ظاهری خود عنوان می‌کند، نخواهد رسید.

به گفته اسرائیل، خشونت فوق‌العاده این کشور - که تاکنون معادل حداقل دو بمب هسته‌ای بر غزه کوچک بمب پرتاب کرده است - برای ریشه‌کن کردن حماس ضروری است. اما، مانند جنگ ایالات متحده علیه تروریسم، جنگ با حماس نیز قطعاً شکست خواهد خورد.

مقاومت مسلحانه - چه به آن ترور گفته شود یا نه - پاسخی قابل پیش‌بینی از سوی ستمدیدگان به خشونت و سوءاستفاده سیستماتیک خارج از حد است؛ آئینه‌ای است که ستمدیدگان به سوی ستمگرانشان می‌گیرند.

حزبی در جنگ

ستارمر همه این‌ها را می‌داند، پس چرا حزب کارگر اینقدر همه‌جانبه از اسرائیل حمایت کرده و اختلافات درون حزبی را که از مدتها پیش در حال جنگ درونی بوده است، عمیق‌تر می‌کند؟

دلیل این امر باید واضح باشد: ستارمر دیده است که چه اتفاقی برای سلفش، جرمی کوربین (۹) افتاد. کوربین که یک سوسیالیست میانه‌رو بود، از ادامه خط مورد انتظار بریتانیا برای حمایت سرسختانه از اسرائیل به عنوان متحد کلیدی غرب در خاورمیانه نفت‌خیز خودداری کرد.

کوربین برای عملی کردن یک سیاست خارجی واقعاً اخلاقی مبارزه کرد. او مایل بود به فروش تسلیحات انگلستان به اسرائیل پایان داده و اسرائیل را تحت فشار قرار دهد تا به اشغال و محاصره ۱۶ ساله غزه پایان دهد؛ محاصره‌ای که یکی از نارضایتی‌های اصلی مسبب حمله حماس در ۷ اکتوبر (۱۵ میزان) بود.

حتی در حال حاضر، کوربین یکی از معدود سیاستمداران بریتانیایی است که با تمام وجود خواستار آتش‌بس است.

موضع چندگانه کوربین در مورد مسأله اسرائیل-فلسطین، و همچنین سیاست خارجی گسترده‌تر بریتانیا، در آن زمان کارزار بی‌وقفه‌ای را برای بدنام کردن حزب کارگر به عنوان کانون یهودی‌ستیز برانگیخت.

این به وجهه عمومی کوربین آسیب زد. اما بدون شک ستارمر به همان اندازه نگران تهدیدهایی است که کمتر قابل مشاهده، اما حتی تهدیدآمیزتر از سوی قدرتمداران بریتانیا علیه سلف او بود.

«عادلانه یا نفرت‌برانگیز» به چه معنایی است؟

تقریباً به محض این که کوربین در سال ۲۰۱۵ به عنوان رهبر حزب کارگر انتخاب شد، یک جنرال بریتانیایی که نامش فاش نشد با روزنامه تایمز صحبت کرده و هشدار داد که از هر وسیله‌ای - "عادلانه یا غیر قابل قبول" - برای جلوگیری از رسیدن کوربین به پست نخست‌وزیری کشور استفاده خواهد شد. این جنرال حتی تهدید به "شورش" توسط نیروهای مسلح کرد.

نگاهی اجمالی به تصویری که فرماندهی ارشد نظامی از کوربین داشتند، در یک ویدئوی فاش‌شده ارائه شده است. این فیلم نشان می‌دهد که سربازان، به احتمال زیاد در افغانستان، از تصاویر کوربین به عنوان تمرین هدف استفاده می‌کنند.

در اقدامی بی‌سابقه، رسانه‌ها - احتمالاً با کمک دستگاه اطلاعاتی بریتانیا - اطلاعات نادرستی مبنی بر این که کوربین به‌عنوان جاسوس اتحاد جماهیر شوروی گذشته‌ای خیانت‌آمیز داشته است، ترویج کردند.

در موقعیت دیگری، به طور گسترده گزارش شد که کوربین توسط MIS (۱۰) برای یک جلسه توجیهی در مورد "حقایق زندگی" خود احضار شده است. یک منبع ناشناس به تایمز گفته بود که: «اظهارات کوربین درباره تروریسم برای سرویس‌های امنیتی "ناراحت‌کننده" بوده است.»

در اقدام زیرزبانی دیگری از دستگاه دولتی، که این بار نیز توسط رسانه‌ها تقویت شد، ادعا می‌شد که کوربین برای پست نخست‌وزیری بسیار پیر و «ضعیف» است.

عزم برای از بین بردن سیاست روزمره با هدف جلوگیری از قدرت گرفتن کوربین حتی به آن سوی اقیانوس اطلس نیز کشیده شد. یک مکالمه فاش‌شده با رهبران یهودی امریکائی حاکی از آن است که مایک پمپئو، رئیس وقت سیا، قول داده بود که آنچه می‌تواند به انجام رساند تا مطمئن شود که کوربین به عنوان نخست وزیر انتخاب نمی‌شود.

پمپئو گفته بود: «ما تمام تلاش خود را انجام خواهیم داد تا از نخست‌وزیر شدن کوربین جلوگیری کنیم. چرا که اگر چنین اتفاقی بیفتد، امری بسیار پُرخطر، با اهمیت و بسیار دشوار خواهد بود.»

گذشته پنهانی

آنچه در بالا آمد اموری بودند که قابل مشاهده بودند، آنچه که بر سطح دریای خشم قدرتمداران از کوربین به‌خاطر اتخاذ سیاست خارجی اخلاقی که خواسته‌های ایالات متحده برای «تسلط کامل در تمام ابعاد جهانی» را در هم می‌شکست در جریان بود. هیچ یک از این امور نمی‌تواند مورد توجه ستارمر قرار نگرفته باشد.

او همچنین نمی‌توانست متوجه اهمیت رفتار وحشیانه و اشنگتن با جولیان آسانژ نباشد. بنیانگذار ویکی‌لیکس سال‌هاست که در زندانی با درجه امنیتی بالا در لندن محبوس است و این در حالی است که دولت‌های متوالی روند استرداد درازمدتی را برای محاکمه او به دلیل افشای جنایات جنگی امریکا و انگلیس در عراق و افغانستان به راه انداخته‌اند. ستارمر پیش از تبدیل شدن به یک سیاستمدار، عمیقاً - به عنوان ریاست دادستانی - در شکار برجسته‌ترین زندانی سیاسی بریتانیا، هرچند که نمی‌دانیم دقیقاً به چه گونه، درگیر بود.

طبق بررسی‌های وبسایت «پردبرداری از محرمانه‌ها (۱۱)»، سرویس دادستانی سلطنتی به ریاست ستارمر، تمامی سوابق مربوط به چهار سفر او به واشنگتن را در زمانی که پرونده آسانژ در آن زمان، مانند اکنون، بحث‌انگیزترین مورد رسیدگی بود، از بین برد.

به این اعمال عمیقاً خلاف عرف توضیحی داده نشده است، اما آنها نشان می‌دهند که ستارمر دریافته است که از مقامات بریتانیایی انتظار می‌رود برنامه امنیت ملی واشنگتن را در اولویت قرار کار دهند.

اگر ستارمر این درس را به طور کامل در زمانی که او به عنوان رئیس سرویس دادستانی سلطنتی خدمت می‌کرد، فرا نگرفته بود، آن را سپس در طی دوره چهار یا پنج ساله‌ای که در کمیسیون مخفی سه‌جانبه کار می‌کرد آموخت.

او در حالی که در کابینه فرضی کوربین خدمت می‌کرد - ظاهراً بدون اطلاع کوربین - به گروهی بین‌المللی پیوست که روابط قوی با سرویس‌های اطلاعاتی بریتانیا و ایالات متحده دارد. ستارمر همچنین فراموش کرد که عضویت خود در این گروه را به پارلمان بریتانیا اطلاع دهد.

ستارمر یکی از تنها دو نماینده بریتانیایی بود که گمان می‌رود در دهه ۲۰۱۰ به این کمیسیون دعوت شده باشند. او در این دوره در کنار دو رئیس سابق سیا خدمت می‌کرد. می‌دانیم که او در مراسمی در لندن در کنار روسای سابق MIS و GCHQ (۱۲) سخنرانی کرده است.

به نظر "جدی"

یکی از وزیران کابینه فرضی حزب کارگر که نزدیک به ستارمر است با توضیح اصرار ستارمر بر نادیده گرفتن حمایت مردم از آتش‌بس، اخیراً به روزنامه آبزورر گفت که اتخاذ مواضع «غیرمعتبر» در مورد غزه برای همکاری‌اش آسان است. این روزنامه گزارش داد که ستارمر «اگر او از این روش پیروی کند، به عنوان یک نامزد نخست‌وزیری غیرجدی به نظر می‌رسد.»

اما غیرجدی برای چه کسانی؟ واضح است که مخاطبان ستارمر رای‌دهندگان بریتانیایی نیستند.

حقیقت این است که سیاست او نه بر اساس اولویت‌های انتخاباتی، نه بر پایه نگرانی اخلاقی او از رنج ۲،۳ میلیون فلسطینی در غزه، و نه بر اساس مفاد قوانین بین‌المللی که اسرائیل به صراحت روز به روز آنها را زیر پا می‌گذارد، هدایت می‌شوند.

در این راستا، ستارمر همان مسیری را طی می‌کند که یکی دیگر از اسلاف او، تونی بلر، با اظهارات دروغین خود به دستور واشنگتن راه بریتانیا را به جنگی فاجعه‌بار و غیرقانونی علیه عراق در سال ۲۰۰۳ باز کرد.

مانند بلر، تنها علاقه واقعی ستارمر این است که توسط مؤسسات ایالات متحده و بریتانیا "جدی" گرفته شود - و اگر واقعیت بخشیدن به این امر می‌باید به بهای پشت کردن به کودکان کشته‌شده فلسطینی باشد، بگذار چنین شود.

این دقیقاً نتیجه‌گیری بود که این هفته مایکل پورتیلو، وزیر دفاع سابق محافظه‌کاران عرضه کرد. او رهبر حزب کارگر را به دلیل اثبات "توانایی" خود در امتناع از قبول آتش‌بس ستود. پورتیلو با بیان این امر ناگفته‌ها را با صدای بلند،

اعلام کرده و افزود که موضع ستارمر اطمینان لازم را به واشنگتن می دهد که می خواهد بداند آیا یک دولت حزب کارگر در بریتانیا از اتحاد با ایالات متحده منحرف خواهد شد یا خیر؟

ستارمر دقیقاً تا جایی که واشنگتن به او اجازه دهد پیش خواهد رفت. او بر «وقفه های بشردوستانه» بی معنی فشار خواهد آورد و به طور مبهم در مورد نیاز به رامحل دو کشوری که اسرائیل سالهای سال است به دست فنا سپرده، صحبت خواهد کرد؛ رامحلی که قابل احیاء نیست و در واقع ستارمر، همانند دولت بایدن، تنها از اهدافی حمایت خواهد کرد که هیچ تأثیری بر عملکرد اسرائیل برای ادامه مباران غزه، کشتن هزاران کودک دیگر، در جنگی که نمی توان در آن برنده شد، نخواهد گذاشت.

و با توجه به پرهیز قدرتمداران در خارج شدن از محدودیت های تحمیل شده توسط جریان اصلی و گفتمان سیاسی حزبی، امتناع ستارمر از فشار علیه سیاست های نسل کشی اسرائیل به این معنی است که رسانه ها نیز در بیان دیدگاه های اکثر مردم ناکام خواهند بود.

این که ستارمر عمق فریب را در قلب سیاست بریتانیا آشکار می کند، فراغ خاطر ناچیزی به همراه می آورد. واقعیت این است که بریتانیا محکم در مشت ایالات متحده جای گرفته است – درست به همانگونه که سیاستمداران این کشور که به دنبال مقامات عالی هستند در آن مشت جای دارند.

سه شنبه ۱۶ آبانماه-عقرب- ۱۴۰۲ برابر با ۷ نومبر ۲۰۲۳

پانوشتها:

Jonathan Cook (۱)

Keir Starmer (۲)

Labour (۳)

Tory (۴)

Amalek (۵)

Sadiq Khan (۶)

Andy Burnham (۷)

Andy McDonald (۸)

Jeremy Corbin (۹)

(۱۰) یکی از سازمانهای اطلاعاتی و ضداطلاعاتی بریتانیا

Declassified (۱۱)

(۱۲) یکی دیگر از سازمانهای اطلاعاتی و ضداطلاعاتی بریتانیا

https://jonathancook.substack.com/p/starmers-gaza-stance-has-unmasked?utm_source=post-email-title&publication_id=476450&post_id=138667374&utm_campaign=email-post-title&isFreemail=true&r=2x9vbf&utm_medium=email